

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 50 (640), 5. studenog 2023.

KRALJICA

XXXI nedjelja kroz godinu

U ono vrijeme: Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati:

»Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasitati!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti:

njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kad vas – zbog mene –

pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas!

Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!

Ta progonili su tako proroke prije vas!«

**I. čitanje (Mal 1, 14b-2, 2b. 8-10), II. čitanje (1 Sol 2, 7b-9.13)
Evangelje po Mateju (Mt 23, 1-12)**

JAO ONIMA KOJI BOGA KORISTE ZA SVOJ PROFIT !

Je li kršćanska vjera opijum ili otuđenje? Sigurno ne kad se istinski živi. Da, kada je ona samo lijepa ideologija kojoj ne odgovara život. Ona je nijema u onome koji ju upotrebljava kao fasadu svojim interesima. Ta napast lijepog uvjerenja i sadržaja te drukčijeg življenja, trajna je napast. I tu nema izuzetka. Svi smo u tome napastovani. Ta neusklađenost između vjerovanja i življenja biva sablazan i smetnja da se povjeruje.

Skoro bi se moglo reći da Isus ne donosi novu vjeru ali uvodi novu životnu praksu. Kod njega je vjerovanje i življenje jedno. Zato je on govorio 'kao nitko do sada'. On je božanski svjedok vječne istine. Kako su Isusa titulirali za vrijeme njegovog zemaljskog života? Obični ljudi su ga nazivali njegovim imenom: "Isuse, smiluj nam se" (Lk 17,13), "Isuse sjeti me se" (Lk 23,42). Pa i zli duhovi zvali su ga: "Što hoćeš od nas, Isuse Nazarećanine?" (Mk 1,24).

Napomenimo da ime Isus znači "Bog spašava". Dok drugi jednostavni naziv "Gospodin" označava suverenost. Tako ga nazivaju učenici i farizeji, protivnici kao i simpatizeri - "Moj Gospodine". Taj se naslov pridavao rabinima i važnim osobama. Petar ga tako naziva: "Gospodine, dobro nam je..." Mk 9,15). Riječ "Gospodin" ima drugo značenje poslije Uskrsnuća. Od tada ima značenje božanstva. Ispovjediti da je Isus Gospodin, značilo je cijelu kršćansku vjeru.

Pod plaštem i imenom Isusa učitelja može se vrlo lagano uvući vlastita želja za čašću kod onih koji su 'profesionalci' kršćanstva. H. Džubran reče: Isuse stavili su ti na glavu krunu da je stave na svoju." (Prorok). Isus upozorava na kult ličnosti. Toga treba biti svjestan ne samo onaj koji za tim ide nego i oni koji mu daju isti kult. Uvijek je uzajamna odgovornost. Taj kult ličnosti poznat je u svim civilizacijama i religijama. Susrećemo ga u starom Egiptu, Babilonu, Indiji... Isus poziva da se nikome ne daje kult, osim Bogu. On uspostavlja bratstvo svijeta a ne gospodarenje. Tamo gdje vlada kult ličnosti tamo nema istinskog rasuđivanja.

Zle posljedice toga poznate su u povijesti. Stradali su mnogi narodi radi kulta ličnosti. U ozračju kulta ličnosti nema objektivnog prosuđivanja i osobnog vladanja. Obično se to događa u depersonaliziranim zajednicama. Što je god osobna svijest vrednovanija manje se događa kultno poklonstvo. Već je u Mojsijevim zapovijedima zabranjen bilo kome kult osim Bogu. Isus više puta upozorava svoje sljedbenike, a i cijeli svijet, da se vrlo često 'vukovi' preobuku u 'ovčje' runo.

Mnogi na sebe stave plašt kršćanstva, a u dubini sve usmjeruju na sebe. Čak bi htjeli da im i Bog 'služi'. Tada to nisu sluge Božje nego gospodari (tirani) 'u ime Boga'. I sve se to događa u ime brige za 'kraljevstvo Božje'. Iza religioznosti dosta se toga skriva i prikriva što nema veze s vjerom. U tome smislu Crkva se uvijek mora pročišćavati i oslobađati natruha koje su vjekovima ušle u nju i zalijepile se za njezinu kožu. Uzmimo samo tituliranje svećenika i crkvenih prelata.

Zar se toga ne bi trebalo osloboditi – i ozgor i ozdol? Možda to danas ništa ne znači ali je u svakom slučaju nakaradno i više slični na kraljevski dvor nego li na Isusovo bratstvo. Bilo je vrijeme u Crkvi kad se nastojalo što više imitirati židovstvo pa se tako vratilo dosta toga što je Isus odbacivao. Dosta toga hramskoga preselilo se iz židovskog hrama u kršćanske crkve. A isto tako dosta se dekoracije s kraljevskih dvora uvuklo u biskupske i župske dvore. Problem je institucije.

Ona uspostavlja hijerarhiju u odgovornosti i u časti. Tim se već gubi od iskonske inspiracije. To je problem svake institucije, osobito religiozne. Skoro najviše prigovara Crkvi ide na račun institucije i hijerarhije. U tom poređenju ne moraju biti odgovorne osobe koje nose razne časti i odgovornosti. Vjerojatno će slijedeći koncil i tu napraviti pojednostavljenje, zapravo adekvatno izvorima vjere i vremena.

Već je u SZ a posebno Isus osudio one koji koriste Boga i Božje ime za svoje osobne profite. Koji koriste ljudsku vjeru i traženje da bi se sami uzdigli. Nešto od toga ima kod današnjih raznih duhovnih 'gurua'. Oni manipuliraju ljudskim traženjima i patnjama i vjerom.

Ne bi trebalo prezreti ljudska traženja ali bi trebalo vidjeti zdravost kod voditelja. Takva je bila praksa u prijašnjoj Crkvi. Samo duševno i vjerski zdrav voditelj mogao je predvoditi duhovne pokrete. Daj nam Bože zdravih i trijeznih voditelja.

Marijan Jurčević, OP